

Cultura i Espectacles

Festival Trapezi 2022

La Fira de Reus demostra superada la por a les concentracions amb un cartell encara limitat d'espectacles

Trapezi sobre rodes

Jordi Bordes
REUS

Leandro Mendoza va poder acomiadar la seva direcció artística del Festival Trapezi amb una programació prou normalitzada als carrers de Reus. Si a la Mostra d'Igualada, les accions de carrer es van mantenir a partir de prerreserva, com també al Sismògraf d'Olot, el batec de la ciutadania ansiosa de circ, va seguir animadament l'elefant emblema del Trapezi. O les actuacions gratuïtes al Baluard, a la plaça de la Llibertat o a la mateixa Mercadal. L'equip, liderat per Mendoza, ha allargat la seva direcció del 2017 al 2022, prorrogats, per recuperar el 2020 que es va transformar en actuacions en escoles per mantenir les contractacions i un 2021 fet en condicions molt controlades. La bicicleta acrobàtica ha estat, possiblement, la disciplina més celebrada aquest any a partir del treball d'Yldor Llach (*L'Y.ànsia per volar*) i Alta Gama (*Mentir-lo mínim*). Trapezi, doncs, sobre rodes.

El circ d'Yldor Llach, efectivament, és un bon

resum del circ que avui despunta. Perquè disposa d'un treball meritori sobre dues rodes però també perquè hi integra el públic, la roda Cyr, i una certa dramaturgia a partir d'un personatge que doma una bèstia amb la qual, mes tard, voldrà volar. Un cant a fer que tot sigui possible, i a disfrutar i compartir els petits èxits. També Alta Gama arrenca saludant, com aquell qui diu, espectador a espectador i portant-los a l'escenari en un perímetre cada cop més petit on la parella fa els equilibris dalt de la bicicleta acrobàtica. I, salpebrant-ho amb dos petits

**El circ actual
trena la destresa
amb una
voluntat
d'evocar
una reflexió**

monòlegs, on narren la seva peripècia personal, que han anat mirant des del costat positiu de la vida.

L'obra, doncs, té un aire optimista, empoderador: "Disfruta de ser tu mateix", proclamaven al final. Una oda que ressona a la mateixa música però amb una altra lletra al "tots som perfectes" del cabaret que ha tancat cada nit, de dijous dissabte).

Reus viu el Trapezi d'una manera desigual. Mentre que hi ha famílies que treuen el diàbolo i les boles per aprendre a fer malabars amb la canalla aprofitant la programació matinal del parc de Mas Iglesias, bona part de la ciutat viu aliena a aquesta programació. Falta que el reclam s'escampi per la ciutat en forma de banderoles, de senyals que marquen les entrades de cada escenari i que hi hagi més actuació al carrer per sorprendre els passejants habituals de dissabte a la tarda. Ahir, Leandro Mendoza reconeixia que, quan van començar a tancar contractacions, a l'octubre, el panorama de la covid no era tan estable com ho ha estat aquestes setmanes i això ha fet que anés incrementant accions al carrer, en funció de les limitacions del pressupost. El Trapezi ha optat

Yldor Llach a la plaça del Baluard de Reus, dissabte a la tarda ■ TJERK VAN DER MEULEN

La xifra

30.000

espectadors s'han sumat a algunes de les 44 funcions dels 16 espectacles d'aquest any.

per ensenyar treballs de companyies internacionals (els dos últims anys, la programació era pràcticament autòctona) com la dels canadencs Cirque Barcode (*Sweat & Ink*), en

què la destresa tècnica a la bàscula o en els mà a mà va acompanyada d'una sofisticada creació audiovisual. Potser el que patinava més era la trama (sobre un aparent accident fortuït que provoca la pèrdua de memòria) d'un dels companys que es convertia en una reflexió més aviat intranscendent. Potser la peça quedava desajustada a conseqüència que una de les components de la formació estava lesionada i van haver de retirar el número de barra russa.

El circ d'avui busca

aportar una dramaturgia sigui creant un personatge particular o exposant alguna reflexió en forma de conte o de denúncia. Per això el treball de *Rutines dels Ambi2* (en què hi ha malabars amb maces i boles) procura traslladar el seu món de proeses acrobàtiques en una oficina d'ensopits comercials. El circ, cada cop més ha d'anar sumant la lectura d'algun dramaturg que posi ordre i que condensi les idees per fugir d'una especulació que va en contra de l'espectacle. ■